

ΜΙΑ ΑΘΕΑΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΒΛΕΠΕΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Του **Χρήστου Κυργιάκη**

Επειδή κάποιοι θεωρούν ότι τα σχολεία βρίσκονται σε γυάλες που κινούνται μαθητές και εκπαιδευτικοί ανεπηρέαστοι από το τι γίνεται στην κοινωνία γενικότερα και επειδή κάποιοι άλλοι πιστεύουν ότι τα σχολεία τα κρατάνε όρθια οι κυβερνήσεις και τα υπουργεία μάλλον πρέπει να μάθουν ότι είναι μακριά νυχτωμένοι.

Υπάρχουν ευτυχώς και οι αθέατες πλευρές. Ας δούμε κάποιες.

Μπαμπάς νταβραντισμένος και αγριεμένος απευθυνόμενος σε καθηγήτρια μισή μερίδα αλλά με κάτι... φρύδια να!: Αν είσαι σίγουρη ότι το αυτοκίνητό σου το έσπασε ο γιος μου γιατί δεν πας στην αστυνομία να δώσεις τα στοιχεία που έχεις και να γίνουν ανακρίσεις; Έτσι γίνεται σωστά η δουλειά.

Καθηγήτρια μισή μερίδα αλλά με κάτι...φρύδια να!, κοιτώντας στα μάτια με σηκωμένο κεφάλι τον νταβραντισμένο μπαμπά που αναζητούσε δικαιοσύνη: Κύριε εγώ είμαι καθηγήτρια και οι καθηγήτριες δεν καταδίδουν τους μαθητές τους. Πώς είναι δυνατόν για μια ανοησία να καταδικάσω και να στιγματίσω ένα δεκατετράχρονο για μια ζωή και μαζί του κι εσάς; Εσείς ίσως να το κάνατε, εγώ όμως δεν μπορώ.

Ο ίδιος μπαμπάς πνιγμένος στο δίκιο: Τότε θα καλέσω εγώ το 100.

Η ίδια καθηγήτρια: Κάντε ότι νομίζετε. Άλλωστε αυτή είναι και η μεγάλη μας διαφορά. Γι'αυτό εγώ έγινα δασκάλα ενώ εσείς διαλέξατε κάτι άλλο. Μπάτσος μήπως;

Σκύλιασε ο νταβραντισμένος και μετά της συμβίας του κάλεσαν το εκατό έξω από το σχολείο. Τέτοια ήττα δεν την περίμενε ποτέ.

Φυσικά κανείς δεν τόλμησε να πειράξει την μισή μερίδα καθηγήτρια με τα...να μην το επαναλάβω.

Το περιπολικό μάλλον ήρθε για εκφοβισμό και έφυγε μετά από λίγο. Ίσως τα «παιδιά» του Χρυσοχοϊδή να ήταν φίλοι του νταβραντισμένου, ίσως απλά πρόθυμοι να κάνουν τη «δουλειά» τους.

Όμως η ιστορία έχει και συνέχεια.

Έξαλλη μάνα, ωρυόμενη, στάθηκε μπροστά στο γραφείο της καθηγήτριας ουρλιάζοντας: Ο γιος μου (δεύτερος εμπλεκόμενος), δεν έκανε τίποτα και στην τελική να σου δώσω 1.000 ευρώ για τη ζημιά του αμαξιού και να τελειώνουμε.

Καθηγήτρια μισή μερίδα κλπ: Δεν τα χρειάζομαι τα χρήματά σας κυρία μου. Κρατήστε τα, σίγουρα κάπου θα σας χρειαστούν. Όλο αυτό γίνεται για το παιδί σας μπας και πάρουν κάποιο μήνυμα όσο είναι ακόμα νωρίς.

Έξαλλη μάνα χτυπώντας δυνατά το χέρι στο γραφείο: Στοχοποιείς το γιο μου με αυτά που κάνεις και θα έχει άσχημα ξεμπερδέματα.

Η καθηγήτρια σηκώθηκε όρθια μπροστά της και ένιωθε πως πλησιάζει κρίση πανικού. Κρύος ιδρώτας την έλουσε.

Κάποιοι άλλοι γονείς την απομάκρυναν μαζί με έναν δυο εκπαιδευτικούς κατακρίνοντάς την για τη συμπεριφορά της.

Η καθηγήτρια βγήκε έξω για να πάρει αέρα και να ανακτήσει τον έλεγχο και τις δυνάμεις της.

Δεν θα τους έκανε τη χάρη σε καμιά περίπτωση να καταρρεύσει. Θα το έφτανε μέχρι τέλους και αυτό έπρεπε να το κάνει μόνη της. Άλλωστε δεν ήταν η πρώτη φορά. Εδώ και δύο χρόνια που άρχισε να θίγει τα κακώς κείμενα, μπήκε στη μαύρη λίστα. Σε κλίκα όμως δεν μπήκε ποτέ.

Επέστρεψε σε περίπου είκοσι λεπτά για να συνεχιστεί η συζήτηση για το συμβάν και να αποδοθούν ποινές.

Όλο το φανταχτερό αφήγημα της λειτουργίας των σχολείων με ρουφιανοπλατφόρμες και αναφορές, κατέρρευσε.

Η συνεδρίαση τελείωσε οι ποινές αποδόθηκαν με μοναδικό γνώμονα το να βγάλουν οι εμπλεκόμενοι μαθητές τα σωστά συμπεράσματα.

Αλίμονο αν κάθε φορά που διαφωνούμε με κάποιον του σπάμε το αυτοκίνητο ή σε άλλη περίπτωση τα μούτρα.

Εκπαιδευτικοί και γονείς σιγά-σιγά αποχωρούσαν. Αρκετοί γονείς είχαν ένα λόγο συμπαράστασης για την καθηγήτρια και ένας δύο συνάδελφοι καθηγητές επίσης.

Μια μαθήτρια, που ήταν παρούσα στο διάλογο με τον νταβραντισμένο πατέρα, μαζί με κάποιες συμμαθήτριάς της, της έφερε ένα μπουκετάκι αγριολούλουδα...

Η καθηγήτρια αποχώρησε όρθια κρατώντας τα αγριολούλουδα κοντά στο στήθος της, με βαθιά ικανοποίηση και καθαρό βλέμμα.

Τα πράσινα μάτια της έλαμπαν καθώς τα δάκρυα φρόντισαν γι' αυτό.